

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 45

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 ianuarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 667 din 29 septembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European	2-4		
Decizia nr. 702 din 6 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	4-6		
Decizia nr. 703 din 6 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	7-9		
Decizia nr. 717 din 6 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	9-11		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
8. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Sarica Niculiței din județul Tulcea, în proprietatea acestei organizații			12
		9. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Slobozia Mândra — SPP19 și al Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Uda Paciurea — SPP21 din județul Teleorman, în proprietatea acestor organizații	13-14
		10. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Dobrun — Osica de Jos din județul Olt, în proprietatea acestei organizații	14-15
		3.108. — Ordin al ministrului educației pentru completarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.447/2020	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 667**

din 29 septembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, excepție ridicată de Ilie Rotaru în Dosarul nr. 11.114/3/2019 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 927D/2019.

2. La apelul nominal, lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care arată că reglementarea sistemului electoral reprezintă atributul legiuitorului în conformitate cu dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție, iar situația juridică diferită a partidelor politice și a candidaților independenți justifică instituirea unui tratament juridic distinct, fără a încălca dispozițiile art. 16 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 23/AEPF din 12 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 11.114/3/2019, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ilie Rotaru într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva respingerii de către Biroul Electoral Central a candidaturii la alegerile pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2019 cu motivarea că nu a fost depusă lista susținătorilor, conform art. 17 alin. (1) din Legea nr. 33/2007.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate care stabilesc condiția depunerii listei de susținători pentru a candida la Parlamentul European încalcă art. 38 din Constituție, care este clar și concis și nu conține condiții pentru cetățenii români cu privire la dreptul fundamental de a fi aleși în Parlamentul Uniunii Europene. De asemenea, se susține încălcarea art. 16 din Constituție, având în vedere numărul de 100.000 de susținători, prevăzut de lege în cazul candidaților independenți, în timp ce listele de candidați propuse de partidele politice, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale,

alianțele politice sau alianțele electorale trebuie însoțite de o listă cuprinzând cel puțin 200.000 de susținători.

6. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** consideră că excepția este neîntemeiată, raportat la faptul că prevederile legale criticate particularizează condițiile necesare exercitării dreptului de a fi ales, instituit prin Constituția României.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 31 august 2012, având următorul cuprins: „*Poate candida ca independent cetățeanul român sau cetățeanul altui stat membru al Uniunii Europene care are dreptul de a fi ales și este susținut de cel puțin 100.000 de alegători. Cererea de admitere a candidaturii independente se depune la Biroul Electoral Central, în 4 exemplare, însoțită de un exemplar al listei de susținători, cu cel puțin 60 de zile înainte de ziua de referință.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind trăsăturile statului și principiul obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 2 alin. (1) privind suveranitatea, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul de apărare și art. 38 privind dreptul de a fi ales în Parlamentul European.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) din Legea nr. 33/2007, Curtea reține că, în jurisprudența sa privind materia electorală, au mai fost analizate critici similare asupra unor reglementări referitoare la numărul de susținători pentru înregistrarea candidaturilor independente la funcția electivă de membru în Parlamentul European (a se vedea spre exemplu, Decizia nr. 782 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 15 iunie 2009). Astfel, Curtea a constatat că dreptul de a fi ales, prevăzut de art. 37 alin. (1) din Constituție, pentru alegerile privind Camera Deputaților, Senat, respectiv pentru funcția de Președinte al României și care, raportat la alegerile în Parlamentul European, este consacrat de art. 38 din Legea fundamentală, stabilește la nivel constituțional vocația de a fi

ales a oricărui cetățean cu drept de vot care îndeplinește totodată condițiile stabilite de art. 16 alin. (3) din Constituție, adică are cetățenia română și domiciliul în țară, și căruia nu îi este interzisă asocierea în partide politice, potrivit art. 40 alin. (3) din Legea fundamentală. Alin. (2) al aceluiași art. 37 stabilește condițiile de vârstă pe care candidații trebuie să le îndeplinească, raportat la fiecare dintre cele 3 tipuri de mandate prevăzute în text, respectiv pentru Camera Deputaților, Senat și Președintele României. Art. 16, consacrat principiului egalității în drepturi, completează cadrul constituțional ce configurează dreptul de a fi ales în sensul că la alin. (3) legiuitorul constituant a prevăzut expres faptul că „funcțiile și demnitățile publice (...) pot fi ocupate, în condițiile legii, (...)”, în acest context fiind garantată și egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea unor astfel de funcții și demnități.

13. Sistemul electoral este reglementat, potrivit art. 73 alin. (3) lit. a) din Legea fundamentală, prin lege organică, astfel că Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, criticată, reprezintă expresia normei constituționale indicate și totodată opțiunea legiuitorului în materie. Așadar, prevederile acestui act normativ se circumscriu cadrului constituțional general configurat de art. 37 și 38 din Legea fundamentală și reglementează, la nivelul legii organice, condițiile de desfășurare a alegerii membrilor din România în Parlamentul European, ca modalitate concretă de exercitare a dreptului de vot și a dreptului de a fi ales.

14. Or, premisa normei juridice stabilite de prevederile legale referitoare la un număr minim de susținători pentru înregistrarea candidaturii o constituie tocmai condiția generală, constituțională, potrivit căreia candidatul independent la alegerile pentru Parlamentul European trebuie mai întâi să fie titularul dreptului subiectiv de a fi ales, deci se presupune că are vocația exercitării acestui drept, urmând ca, pentru exercitarea în concret a dreptului, să îndeplinească cerința suplimentară de a depune la Biroul Electoral Central lista cu semnăturile a cel puțin 100.000 de alegători, alături de cererea de admitere a candidaturii sale și alte acte necesare. O astfel de condiție suplimentară nu vine în contradicție cu dreptul de a fi ales, de vreme ce existența acestui drept este o condiție preliminară, *sine qua non*, fără de care accesul la întreaga procedură electorală este imposibil. Totodată, condiția legală privind depunerea listei cu cel puțin 100.000 de semnături ale susținătorilor cu drept de vot nu are efectul golirii de conținut a dreptului de a fi ales. Trăsătura esențială a oricărui mandat dobândit în urma exprimării prin sufragiu a voinței politice a electoratului o constituie reprezentativitatea sa. Indiferent că este vorba de alegeri locale, parlamentare, prezidențiale sau euro-parlamentare, sistemul electoral național prevede, în esență, aceeași condiție: depunerea unei liste cu semnături de adeziune. Acest criteriu de preselecție a candidaților este unul obiectiv și rezonabil, aplicabil în condiții de egalitate de tratament fiecăreia dintre cele două categorii de participanți la alegeri: candidații independenți, pe de o parte, și cei propuși pe lista unui partid politic, pe de altă parte. Instituirea condiției legale privind depunerea listei cu semnături reprezintă o modalitate prin care candidatul la o funcție sau demnitate publică își dovedește potențialul de reprezentativitate și arată, în același timp, preocuparea legiuitorului de a preveni exercitarea abuzivă a dreptului de a fi ales, pe de o parte, dar și de a asigura, pe de altă parte, accesul efectiv la exercițiul acestui drept persoanelor eligibile comunitar care într-adevăr beneficiază de credibilitatea și susținerea electoratului, astfel încât să existe șanse reale de reprezentare a acestuia în forul legislativ european.

15. De altfel, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa, de exemplu Hotărârea nr. 37 din 2 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 4 octombrie 1996 și Hotărârea nr. 71 din 16 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 24 octombrie 1996, că, deși o propunere de candidat nu poate privi, potrivit Constituției, decât o persoană ce întrunește condițiile constituționale de eligibilitate, totuși alegerile (pentru funcția de

Președinte al României) pot avea loc numai cu respectarea procedurii electorale (instituite prin Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României) adoptate în temeiul art. 72 alin. (3) lit. a) din Constituție. De aceea, depunerea candidaturii face parte din procedura electorală, așa încât cerința prevăzută de art. 3 alin. (2) și art. 9 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României ca propunerea candidaturii să fie reprezentativă, având adeziunea a cel puțin 100.000 de susținători, constituie o condiție legală ce nu vine în conflict cu dreptul constituțional al contestatorului de a fi ales.

16. Curtea nu a reținut nici încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, invocate prin prisma unei preținse discriminări între candidații independenți și candidații aflați pe lista unui partid politic, aceștia din urmă fiind plasați de lege într-o situație avantajoasă, deoarece, așa cum a statuat în jurisprudența sa, principiul egalității cetățenilor în drepturi presupune egalitatea de tratament juridic pentru situații identice sau comparabile, după cum impune și aplicarea unui tratament juridic diferit, pentru situații care se deosebesc în mod obiectiv și rezonabil (a se vedea Decizia nr. 1.228 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 12 decembrie 2008). Or, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 33/2007, „*membrii din România în Parlamentul European se aleg pe bază de scrutin de listă, potrivit principiului reprezentării proporționale, și pe bază de candidaturi independente*”. Participanții la alegeri sunt, pe de o parte, partidele politice, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțele politice sau alianțele electorale și, pe de altă parte, candidații independenți ce au calitatea de persoane eligibile comunitar, adică orice cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene care are dreptul de a fi ales pentru Parlamentul European, având domiciliul sau reședința în România, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 33/2007. În rândul competitorilor electorali comunitari se remarcă, așadar, două categorii distincte de participanți, diferite sub aspectul regimului juridic aplicabil, reprezentate de partidele politice, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțele politice sau alianțele electorale și persoanele fizice — candidații independenți. Or, art. 16 alin. (1) din Constituție, invocată, consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și nu egalitatea între persoane fizice, pe de o parte, și persoane juridice, pe de altă parte. Ar fi contrar înseși normei fundamentale invocate să se pretindă uniformitate acolo unde există diferențe clare și obiective de situație sau, după caz, de regim juridic aplicabil.

17. Distinct de acestea, referitor la condiția depunerii unei liste cu 100.000 de semnături obligatorii pentru depunerea unei candidaturi independente la alegerile pentru Parlamentul European, s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Decizia din 6 martie 2014, pronunțată în Cauza *Mihaela Mihai Neagu împotriva României*. Astfel, analizând aspecte privind posibila încălcare a art. 3 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează dreptul de vot și dreptul de a fi ales în cadrul alegerilor, inclusiv a celor pentru Parlamentul European, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a invocat jurisprudența sa anterioară (Decizia din 9 mai 1994, pronunțată în Cauza *Asensio Serqueda împotriva Spaniei*, Decizia din 7 iunie 2001, pronunțată în Cauza *Federacion Nacionalista Canaria împotriva Spaniei* și Decizia din 17 iunie 2008, pronunțată în cauzele *Brito da Silva Guerra și Sousa Magno împotriva Portugaliei*) și a statuat că, în ceea ce privește numărul de semnături necesare pentru depunerea unei liste electorale, condițiile impuse de state nu constituie un obstacol în calea opiniei poporului cu privire la alegerea reprezentanților. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că art. 3 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu stabilește și nu limitează scopurile pe care trebuie să le vizeze o restricție. Prin urmare, o mare varietate de scopuri pot astfel să fie

compatibile cu acesta, sub rezerva demonstrării compatibilității acestui scop cu principiul supremației dreptului și cu obiectivele generale ale Convenției în circumstanțele speciale ale cauzei respective. Curtea a mai reținut că măsura sancționată (numărul de 100.000 de semnături de susținere necesar unui candidat independent la funcția de membru în Parlamentul European) avea ca scop să realizeze o selecție rezonabilă în rândul candidaților pentru a asigura reprezentativitatea acestora în Parlamentul European și să împiedice eventualele candidaturi abuzive. A apreciat, de asemenea, că este vorba despre opțiunea legiuitorului național fondată pe criterii de natură politică și instituțională.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ilie Rotaru în Dosarul nr. 11.114/3/2019 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și constată că prevederile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 702

din 6 octombrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat. Excepția a fost ridicată de Ioan Motorga în Dosarul nr. 13.309/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.825D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsesc părțile Unitatea Militară nr. 0466 București din Cadrul Serviciului Român de Informații, Casa de Pensii Sectorială a Serviciului Român de Informații și Comisia de Contestații din cadrul Serviciului Român de Informații. Procedura de citare este legal îndeplinită.

18. În raport cu cele enunțate în jurisprudența Curții Constituționale și în lumina considerentelor Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea constată că prevederile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 33/2007 nu încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5), art. 2, art. 15, art. 16 și art. 38 din Constituție.

19. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul de apărare, Curtea constată că, prin conținutul normativ, dispozițiile din Legea fundamentală nu au nicio relevanță în ceea ce privește soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) din Legea nr. 33/2007.

3. Cauza fiind în stare de judecată, Președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Arată că are o vechime în activitate de 26 de ani, iar textele de lege criticate îi încalcă drepturile cuvenite.

4. Reprezentanta Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 13.309/3/2018, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.** Excepția a fost ridicată de Ioan Motorga cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1) și (3), art. 47 alin. (2) și art. 53 din Constituție. În acest sens, arată că potrivit art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015, prima orară de zbor

este exclusă din soldele lunare brute realizate. Or, personalul aeronautic militar și civil a beneficiat totdeauna de indemnizația/prima orară de zbor ca parte componentă a salarizării sale speciale. Acest aspect rezultă atât din Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României, aprobat prin Legea nr. 35/1990 (art. 8, art. 31 și anexa nr. 3 pct. 1), cât și prin art. 42 lit. e) din Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România. Comparând anexele nr. 3 și nr. 4 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții se observă că personalul aviatic militar avea drepturi specifice cu caracter permanent, drepturi care erau parțial diferite față de personalul din marina militară care beneficia, prin asemănare, de drepturi specifice incluse în salariu. Diminuarea bazei de calcul a pensiei militare recalculată prin eliminarea unui spor permanent, în speță prima orară de zbor, nu are o justificare rezonabilă și creează discriminare între aviația militară și marina militară. Chiar dacă denumirea de „primă” ar conduce la ideea că această componentă a salariului ar fi fost acordată ocazional, în realitate este vorba de un drept salarial cu caracter permanent plătit pentru efectuarea lunară a unui număr de ore de zbor cerute de reglementările specifice.

7. Autorul excepției susține și că, prin excluderea primei de zbor de la stabilirea/recalcularea drepturilor de pensie, se aduce atingere unui drept câștigat, intrat în patrimoniul pensionarului, astfel că se încalcă art. 44 din Constituție și dispozițiile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată și menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 349 din 22 mai 2018.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, așa cum au fost modificate prin dispozițiile art. 40 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 28 alin. (1) lit. e): „(1) *Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar*

public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a)–c), în care nu se includ: [...]

— e) *primele și premiile, cu excepția primelor de clasificare, de specializare și de ambarcare pe timpul cât navele se află în baza permanentă.*”

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste dispoziții de lege sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) și (3) privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind proprietatea.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că o primă critică invocată de autorul acesteia are în vedere tratamentul juridic diferit instituit de legiuitor între personalul aeronautic din aviația militară și personalul din subunitățile și unitățile marinei militare sub aspectul dreptului de a beneficia de includerea în baza de calcul al pensiei a unor prime. Astfel, autorul excepției susține că prima de zbor este echivalentă primei de ambarcare, astfel că este discriminatorie excluderea primei de zbor de baza de calcul al pensiei.

15. Față de această critică, Curtea reține că, prin Decizia nr. 349 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 22 august 2018, paragraful 21, a reținut că, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, „cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. [...]”. Aceste prevederi au fost interpretate în jurisprudența Curții Constituționale în sensul că acordă în exclusivitate legiuitorului „atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor [...]”. Acesta, în considerarea unor schimbări intervenite în posibilitățile de acordare și dimensionare a drepturilor de asigurări sociale, poate modifica, ori de câte ori consideră că este necesar, criteriile de calcul al cuantumului acestor drepturi, dar cu efecte numai pentru viitor. Prin urmare, ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007). Având în vedere aceste repere jurisprudențiale, Curtea a apreciat, la paragraful 22 al Deciziei nr. 349 din 22 mai 2018, precizat, că dispozițiile de lege criticate, care stabilesc veniturile în funcție de care se calculează baza de calcul al pensiei militare de serviciu, nu constituie o restrângere a exercițiului drepturilor fundamentale invocate de autorul excepției.

16. Așa cum a reținut însă Curtea în Decizia nr. 395 din 14 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 19 august 2016, paragraful 16, legiuitorul, reglementând condițiile de acordare a pensiilor și modul de calcul al acestora, este ținut să respecte prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi care impun un tratament juridic identic pentru persoane aflate în situații identice.

17. Examinând situația celor două categorii de personal militar comparate de autorul excepției, Curtea reține că, din analiza dispozițiilor anexei nr. 3 la Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 22 iulie 1999, dar și reglementările în materie care s-au succedat ulterior, respectiv Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a

personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010 și, în prezent, anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, personalul aeronavigant definit la art. 8, 17 și 31 din Legea nr. 35/1990 privind Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 5 decembrie 1990, a beneficiat în mod constant de aceleași prime, respectiv prima de clasificare, prima orară de zbor, prima de parașutare și prima specială pentru încercarea, recepția și verificarea în zbor a tehnicii aeronautice. Prima de zbor se plătește în funcție de durata misiunii de zbor rezultată din registrele de cronometraj. [art. 32 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017].

18. Din conținutul aceluiași acte normative, Curtea constată că personalul navigant de marină a beneficiat de o indemnizație de ambarcare care, în reglementarea Legii-cadru nr. 284/2010 și a Legii-cadru nr. 153/2017, a fost transformată în primă de ambarcare. Acest drept bănesc are două componente, după cum navele se află în baza lor permanentă, respectiv navele se deplasează din baza lor permanentă pentru instrucții, aplicații sau alte misiuni. În acest sens, art. 42 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 prevede că: „Personalul din subunitățile și unitățile marinei militare, ambarcat pe nave de suprafață, are dreptul la o primă de ambarcare, astfel:

a) pe timpul cât navele se află în baza lor permanentă:

- (i) personalul militar și personalul civil — 15% din solda de funcție/salariul de bază;
- (ii) elevii și studenții instituțiilor de învățământ pentru formarea personalului militar — 10% din solda de funcție minimă convenită unui soldat gradat profesionist;

b) pe timpul cât navele se deplasează din baza lor permanentă pentru instrucții, aplicații sau alte misiuni, pe lângă drepturile prevăzute la lit. a), mai beneficiază de:

- (i) personalul militar și personalul civil — 15% din solda de funcție/salariul de bază;
- (ii) elevii și studenții instituțiilor de învățământ pentru formarea personalului militar — 10% din solda de funcție minimă convenită unui soldat gradat profesionist.”

19. Curtea observă că dispozițiile art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 cuprind în baza de calcul al pensiei doar prima de ambarcare acordată pe timpul cât navele se află în

baza lor permanentă, dar nu și pentru timpul cât navele se deplasează din baza lor permanentă pentru instrucții, aplicații sau alte misiuni. Prin urmare, dispozițiile de lege amintite se referă la dreptul bănesc acordat pentru a compensa caracterul restrictiv, pe un termen mai lung, al drepturilor individuale ca urmare a ambarcării pe o navă — motiv pentru care se apreciază că, inițial, legiuitorul a calificat acest drept ca indemnizație — și nu se referă la drepturile bănești ce caută să compenseze caracterul solicitant și riscant presupus de activitatea din timpul deplasării navelor din baza lor permanentă pentru instrucții, aplicații sau alte misiuni. Or, Curtea apreciază că, în măsura în care prima orară de zbor ar putea fi comparată cu prima de ambarcare, ar corespunde componentei aferente timpului deplasării navelor din baza lor permanentă pentru instrucții, aplicații sau alte misiuni și nu celei aferente timpului când navele se află în baza lor permanentă.

20. Așa cum s-a reținut și mai sus însă, prima de ambarcare acordată personalului din marina militară pe timpul deplasării navelor din baza lor permanentă pentru instrucții, aplicații sau alte misiuni nu este inclusă în baza de calcul al pensiei potrivit art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015, astfel că, raportat la situația personalului aeronavigant din aviația militară, nu se poate susține că legiuitorul a instituit un tratament juridic diferit pentru situații identice sau analoage. Prin urmare, dispozițiile de lege analizate nu sunt contrare art. 16 alin. (1) din Constituție.

21. Cât privește critica referitoare la încălcarea dreptului de proprietate, se constată că aceasta pleacă de la premisa că, odată dobândită prima de zbor, aceasta trebuie să fie în mod obligatoriu inclusă în baza de calcul al pensiei, întrucât, în caz contrar, s-ar nega existența acestui drept.

22. Față de această critică Curtea reține că dobândirea unui drept salarial în timpul activității profesionale și intrarea acestui drept în patrimoniul salariatului este distinctă de chestiunea includerii ulterioare a aceluși drept în baza de calcul al pensiei, care, așa cum s-a reținut și mai sus, reprezintă opțiunea exclusivă a legiuitorului. De altfel, în același sens, Curtea, prin Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011 și Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, a statuat: „Cuantumurile viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.” În aceste condiții, nu se poate constata o încălcare a dispozițiilor art. 44 din Constituție și nici a celor ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Motorga în Dosarul nr. 13.309/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 28 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 703

din 6 octombrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Marieta Ceaușu în Dosarul nr. 12.945/3/2018* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 143D/2019.

2. La apelul nominal, răspunde, pentru autoarea excepției, domnul avocat Constantin Ghizdavă, din cadrul Baroului Argeș, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, iar pentru partea Muzeul Național al Țăranului Român, răspunde domnul avocat Alexandru-Dinu Baltasiu, din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autoarei excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate formulate în raport de dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 și art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție, sens în care susține, în esență, că prevederile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 determină crearea unor inegalități salariale între diferite categorii de personal plătit din fonduri publice.

4. Avocatul părții solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care susține inexistența unor incompatibilități între prevederile legale criticate și principiile constituționale invocate. Arată că eventualele defecțiuni de tehnică legislativă nu au relevanță constituțională.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care arată că reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice reprezintă atributul legiuitorului, iar dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi sunt compatibile cu instituirea unor reguli diferite, în considerarea unor situații diferite. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 81 din 18 februarie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 29 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 12.945/3/2018*, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Marieta Ceaușu într-o cauză având ca obiect anularea unei decizii de salarizare.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate încalcă principiul egalității în drepturi și valori constituționale precum dreptatea, demnitatea, înfăptuirea justiției, deoarece în ipoteza prevăzută la art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 se prevede că începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă creșteri salariale de 25% ale drepturilor salariale menționate de textul legal, de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, în timp ce prin dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. b), c), d), d1), d2), e), f), h), i) din Legea-cadru nr. 153/2017 se stabilesc anumite excepții pentru alte categorii profesionale, care primesc de fapt bani în plus sau cărora li se modifică grilele de salarizare, făcând astfel ca, în mod discriminatoriu, să nu le scadă salariul net, cum s-a întâmplat în cazul autoarei excepției.

8. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul cuprins:

„(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) *cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de*

salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;”.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în: art. 1 alin. (3) și (5) privind trăsăturile statului și obligativitatea respectării Constituției, supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 124 alin. (1) și (2) privind înfăptuirea justiției.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate stabilesc reguli privind aplicarea legii începând cu 1 ianuarie 2018, dispunând majorarea cu 25% a cuantumului brut al salariului de bază și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Asemenea aspecte țin de opțiunea legiuitorului, manifestată în marja sa de apreciere, permisă de dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi. În acord cu jurisprudența sa, Curtea reiterează că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului plătit din fonduri publice intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 428 din 4 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 17 octombrie 2019). De asemenea, prin Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din data de 8 martie 2006 și, respectiv, prin Decizia nr. 408 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 26 octombrie 2017, Curtea Constituțională a statuat că este dreptul și obligația autorității legiuitoare să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57.

15. Prin urmare, referitor la critica de neconstituționalitate vizând instituirea unei pretinse discriminări, Curtea constată că este dreptul exclusiv al legiuitorului să facă diferențierea corespunzătoare la stabilirea drepturilor salariale. Atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare la diferite autorități sau instituții publice. Art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit

față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (a se vedea, spre exemplu, deciziile Curții Constituționale nr. 428 din 4 iulie 2019 și nr. 53 din 19 februarie 2002).

16. În acest sens, Curtea observă că art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 instituie principiul ierarhizării sistemului de salarizare, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiasi domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, în timp ce art. 6 lit. h) din aceeași lege consacră principiul sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat. De asemenea art. 8 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește criteriile generale pe baza cărora are loc ierarhizarea posturilor în vederea stabilirii salariilor de bază, atât între domeniile de activitate, cât și în cadrul aceluiasi domeniu.

17. De asemenea, faptul că, în privința stabilirii salariilor lunare și a acordării de creșteri salariale, legiuitorul a instituit reguli diferite aplicabile diferitelor categorii de personal bugetar nu înseamnă că a generat o discriminare, ci că a urmărit crearea unui sistem de salarizare pentru personalul plătit din fonduri publice, eliminând dezechilibrele și disfuncționalitățile existente în sistemul public de salarizare. Or, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în care s-a reținut că principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând doar atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din data de 9 august 2019), Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție.

18. În același timp, nu poate fi reținută nici critica adusă dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 prin raportare la prevederile art. 38 alin. (3) lit. b), c), d), d¹), d²), e), f), h), i) din același act normativ. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu în Decizia nr. 486 din 11 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2004, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

19. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) și art. 124 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate, prin conținutul reglementărilor pe care le cuprind, nu interferează sub niciun aspect cu valorile ori principiile constituționale privind dreptatea, supremația Constituției sau înfăptuirea justiției. În consecință, Curtea constată că normele constituționale evocate nu au incidență în cauză.

20. În final, Curtea reține că, în cauza de față, modalitatea concretă de stabilire a venitului lunar al autoarei excepției reprezintă o problemă ce ține de soluționarea fondului cauzei de către instanța judecătorească, în raport cu circumstanțele concrete ale speței, fără a fi de resortul contenciosului constituțional.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marieta Ceaușu în Dosarul nr. 12.945/3/2018* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 717

din 6 octombrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Tiberiu Nicolae Salomiu în Dosarul nr. 588/46/2018 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.371D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale a depus note scrise în sensul respingerii, în principal, ca inadmisibilă, și, în subsidiar, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției. Menționează, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 863 din 17 decembrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 5 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 588/46/2018, **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. VII al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu.** Excepția a fost invocată de Tiberiu Nicolae Salomiu, reclamant într-o cauză având ca obiect plată acordare despăgubiri rezultate din indexarea și

actualizarea pensiei sale de serviciu potrivit art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, așa cum au fost modificate de art. VII pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul arată că este prejudiciat deoarece, potrivit art. 59 din Legea nr. 223/2015, așa cum a fost modificat de art. VII pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, începând cu 1 ianuarie 2018, pensia se indexează cu rata medie anuală a inflației și nu cu 50% din creșterea câștigului salarial mediu brut realizat, cum era cazul înainte de modificarea menționată.

7. În mod similar, autorul se consideră prejudiciat și de art. 60 din Legea nr. 223/2015, așa cum a fost modificat de art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 care nu mai permite actualizarea pensiei ori de câte ori se majorează solda de funcție a militarilor activi. Astfel, potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice de la 1 ianuarie 2018 s-a majorat solda de funcție a militarilor activi cu 25%, dată de la care trebuia actualizată în mod corespunzător și pensia lui. Mai mult, autorul este prejudiciat și de faptul că, potrivit art. 60 din Legea nr. 223/2015, în forma modificată, nu va putea beneficia de actualizările previzibile din anii următori anului 2018, având în vedere majorările etapizate ale soldelor militarilor activi potrivit anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

8. Efectele art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015, în noua lor formă, sunt de natură să aducă atingere art. 1 alin. (5) din Constituție referitor la obligativitatea respectării legilor, în cauză fiind încălcate prevederile art. 2 lit. b) din Legea nr. 223/2015 privind principiul egalității. De asemenea, se încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece sunt discriminați pensionarii ale căror pensii se află în plată la 1 ianuarie 2018 față de cei care se vor pensiona ulterior acestei date. Astfel, prima categorie de titulari ai pensiilor de serviciu nu beneficiază de majorările salariale anterior menționate. Mai mult decât atât, prevederile criticate diferențiază între două categorii de pensionari care, deși au aceleași grade, funcții și vechime, vor fi tratați în mod diferențiat, în funcție de data pensionării. Astfel, cei pensionați anterior datei de 1 ianuarie 2018 sunt discriminați față de cei pensionați ulterior acestei date. Categoriei celor pensionați anterior datei de 1 ianuarie 2018 li se încalcă, prin efectele art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015, și dreptul la un nivel de trai decent garantat de art. 47 alin. (1) din Constituție, prin reducerea nivelului de trai.

9. **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit Curții Constituționale, legiuitorului îi revine în exclusivitate atribuția de a stabili condițiile de acordare a drepturilor de pensie, inclusiv modalitatea lor de calcul, jurisprudență în acord și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere în ceea ce privește politicile sociale. Instanța mai arată că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă, potrivit principiului *tempus regit actum*, nu reprezintă o încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit motivării autorului și încheierii de sesizare, se referă la art. VII al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, care modifică Legea nr. 223/2015. În realitate însă, sunt criticate doar prevederile art. VII pct. 2 și 3 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017. Prin urmare, având în vedere prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora „*Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază*”, obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 59 și ale art. 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, așa cum au fost modificate de dispozițiile art. VII pct. 2 și 3 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 59: „*Cuantumul pensiilor militare de stat se actualizează, din oficiu, în fiecare an, cu rata medie anuală a inflației, indicator definitiv, cunoscut la data de 1 ianuarie a fiecărui an în care se face actualizarea și comunicat de Institutul Național de Statistică. Dacă în urma actualizării rezultă un cuantum al pensiei mai mic, se păstrează cuantumul pensiei aflat în plată*”.

— Art. 60: „*La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei*”.

14. Prevederile art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015 au mai fost modificate prin prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 29 decembrie 2018. Cu toate acestea, având în vedere că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, sunt supuse controlului de constituționalitate și dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost ridicată în prezenta cauză, este admisibilă, din perspectiva art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

15. Autorul excepției consideră că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la separația puterilor în stat, ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 47 alin. (1) referitor la dreptul la un trai decent.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în Decizia nr. 343 din 11 iunie 2020, nepublicată încă în Monitorul Oficial al României, Partea I, a examinat constituționalitatea dispozițiilor criticate în cauza de față și a stabilit conformitatea acestora cu art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a legilor și cu art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

17. Astfel, cu referire la neclaritatea normelor criticate, Curtea a arătat că art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015 vizează două situații diferite și, ca atare, nu pot fi în contradicție. Astfel, art. 59 din Legea nr. 223/2015 se referă la indexarea pensiilor de serviciu deja stabilite, în conformitate (și) cu prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015. Indexarea reprezintă o măsură statală de protejare a pensiilor de serviciu față de efectele pe care le poate avea inflația asupra valorii reale a acestora, în vreme ce art. 60 din Legea nr. 223/2015 reprezintă expresia opțiunii statale de a nu permite ca o pensie de serviciu să aibă o valoare mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.

18. În ceea ce privește criticile formulate în temeiul art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a reiterat jurisprudența sa constantă potrivit căreia deschiderea dreptului la pensie este guvernată de principiul *tempus regit actum*, neputându-se considera că reglementările anterioare acestui moment, referitoare la condițiile acordării dreptului la pensie, generează o așteptare legitimă. Astfel, până la momentul pensionării, se pot succeda mai multe reglementări, care stabilesc condiții de pensionare diferite, relevantă fiind însă doar cea aplicabilă la momentul acordării acestui drept (Curtea a menționat, în acest

sens, paragraful 50 al Deciziei nr. 810 din 5 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 2 martie 2020).

19. Cu referire la pretinsa încălcare a art. 47 alin. (1) din Constituție privind asigurarea de către stat a unui nivel de trai decent, se observă că, prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, Curtea a decis că stabilirea aceluși standard al nivelului de trai care poate fi considerat ca fiind decent trebuie apreciată de la caz la caz, în funcție de o serie de factori conjuncturali. Situația economică a țării, resursele de care dispune statul în vederea atingerii acestui obiectiv, dar și nivelul de dezvoltare al societății, gradul de cultură și civilizație la un anumit moment și modul de organizare a societății reprezintă deopotrivă coordonate care trebuie luate în considerare atunci când se evaluează nivelul *decent* al vieții. În concluzie, aprecierea modului și a măsurii în care statul reușește să ducă la îndeplinire obligația de a asigura un nivel de trai decent trebuie să fie raportată la acești factori, nefiind posibilă stabilirea unui standard fix, imuabil.

20. Curtea reține că statul, în speță Guvernul, beneficiază de o largă marjă de apreciere în ceea ce privește adoptarea soluțiilor din dispozițiile criticate în prezenta cauză, astfel încât prevederile art. 47 alin. (1) din Constituție nu sunt încălcate.

21. Cu referire la critica întemeiată pe prevederile art. 1 alin. (4) referitoare la separația puterilor în stat din Constituție, Curtea observă că autorul nu formulează considerații concrete care să permită Curții să rețină o critică individualizată din perspectiva acestor prevederi constituționale. În astfel de condiții, instanța constituțională nu se poate substitui în rolul autorilor excepțiilor de neconstituționalitate, având în vedere că, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*” (a se vedea Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012).

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tiberiu Nicolae Salomiu în Dosarul nr. 588/46/2018 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 59 și ale art. 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Sarica Niculițel din județul Tulcea, în proprietatea acestei organizații

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 283.892 din 21.12.2020 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Sarica Niculițel din județul Tulcea, în proprietatea acestei organizații, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezoluției prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea infrastructurii secundare de irigații, prevăzută în anexa menționată la art. 1, se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului act normativ aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra infrastructurii de îmbunătățiri funciare preluate de către organizația utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzută la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către această organizație a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

București, 12 ianuarie 2021.
Nr. 8.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE ale bunurilor din infrastructura secundară de irigații, aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Sarica Niculițel din județul Tulcea

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
1.	1.8.6/INVPPS-6504851-2016	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații Sarica Niculițel Sediul: comuna Niculițel, în incinta S.C. Viticola Sarica Niculițel — S.A., județul Tulcea Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare la nr. 310/30.10.2007, CIF RO 23334948	SPP6 Isaccea	Clădire stație de pompare SPP6 Isaccea Suprafață construită = 420 mp Suprafața desfășurată = 420 mp	UAT Niculițel, județul Tulcea	8.857,50
	9./INVPPS-6504693-2016			Teren aferent SPP6 Isaccea	Teren împrejmuit = 1.530 mp		2.535
	1.8.6/INVPPS-6508291-2016			Amenajare interioară SPP6 Isaccea	Amenajare interioară irigații Lungime totală = 36.576 m, din care: Conducte principale — 10.230 m Conducte secundare — 7.287 ml Antene — 19.059 m		149.183,36

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Slobozia Mândra — SPP19 și al Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Uda Paciurea — SPP21 din județul Teleorman, în proprietatea acestor organizații**

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 283.891 din 21.12.2020 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Slobozia Mândra — SPP19 și al Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Uda Paciurea — SPP21 din județul Teleorman, în proprietatea acestor organizații, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezolutorii prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea infrastructurii secundare de irigații, prevăzută în anexa menționată la art. 1, se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea

îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului act normativ aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra infrastructurii de îmbunătățiri funciare preluate de către organizațiile utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzute la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către aceste organizații a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

București, 12 ianuarie 2021.
Nr. 9.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor din infrastructura secundară de irigații, aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Slobozia Mândra — SPP19 și a Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Uda Paciurea — SPP21 din județul Teleorman

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
1.	9.2.8.6/INVPPS-6498273-2016	Agentia Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații Slobozia Mândra — SPP19 Sediul: Str. Abatorului nr. 1b, municipiul Alexandria (în incinta S.C. Record Com Impex — S.R.L.), județul Teleorman Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare la nr. 668/7.08.2020 CIF 42960492	Amenajare interioară SPP19	Amenajare interioară irigații Lungimea totală = 36.792 m, din care: conduțe principale — 6.912 m, antene — 29.880 m, care deserveșc suprafața de 1.761 ha	UAT Slobozia Mândra, județul Teleorman	14,04

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
2.	9.2.8.6/INVPPS-26447676-2018		Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații Uda Paciurea — SPP21 Sediul: Str. Abatorului nr. 1b, municipiul Alexandria (în incinta S.C. Mara Prod Com — S.R.L.), județul Teleorman Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare la nr. 667/31.07.2020 CIF 42960301	Amenajare interioară SPP21	Amenajare interioară irigații Lungimea totală = 18.780 m, din care: conducte principale — 4.488 m, antene — 14.292 m, care deserveșc suprafața de 889 ha	UAT Uda-Clocociov, județul Teleorman	10,00
	9.2.8.6/INVPPS-6498277-2016			Amenajare interioară SPP21	Amenajare interioară irigații Lungimea totală = 9.792 m, din care: antene — 9.792 m, care deserveșc suprafața de 580 ha	UAT Saelele, județul Teleorman	4,04

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

O R D I N

pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Dobrun — Osica de Jos din județul Olt, în proprietatea acestei organizații

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 283.890 din 21.12.2020 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Dobrun — Osica de Jos din județul Olt, în proprietatea acestei organizații, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezoluției prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea infrastructurii secundare de irigații, prevăzută în anexa menționată la art. 1, se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului act normativ aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra infrastructurii de îmbunătățiri funciare preluate de către organizația utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzută la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către această organizație a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor din infrastructura secundară de irigații, aflate în domeniul privat al statului și în administrarea
Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă
pentru irigații Dobrun — Osica de Jos din județul Olt

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
1.	1.8.12/INVPPS-6497501-2016	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații Dobrun — Osica de Jos Sediul: satul Ulmet, Str. Principală nr. 93, camera nr. 1, comuna Dobrun, județul Olt Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare 666/18.06.2020, CIF RO 42942275	205 — SPP7 CD2-2	Stație de pompare, instalații electrice de control și automatizare, instalații hidromecanice și de protecție, agregate de pompare, construcții anexe și post trafo — suprafața construită = 100 mp Regim de înălțime — P+1	UAT Osica de Jos, județul Olt	316,32
	1.8.12/INVPPS-6497499-2016			205 — SPP6 CD2-2	Stație de pompare, instalații electrice de control și automatizare, instalații hidromecanice și de protecție, agregate de pompare, construcții anexe și post trafo — suprafața construită = 60 mp Regim de înălțime — P+1	UAT Osica de Jos, județul Olt	15,23
	1.8.6/INVPPS-6497525-2016			205 — Amenajare interioară plot SPP7	Rețea de conducte principale și antene cu o lungime totală de 18.254 m, care deservesc suprafața brută de 980 ha și netă de 858 ha	UAT Dobrun, județul Olt	420
	1.8.6/INVPPS-26448132-2018			205 — Amenajare interioară plot SPP7	Rețeaua de conducte principale și antene cu o lungime totală de 1.497 m, care deservesc suprafața brută de 103 ha și netă de 90 ha	UAT Voineasa, județul Olt	442,61
	1.8.6/INVPPS-6497523-2016			205 — Amenajare interioară plot SPP6	Rețeaua de conducte principale și antene cu o lungime totală de 9.088 m, care deservesc suprafața brută de 500 ha și netă de 434 ha	UAT Osica de Jos, județul Olt	944,12
	1.8.6/INVPPS-26448130-2018			205 — Amenajare interioară plot SPP7	Rețeaua de conducte principale și antene cu o lungime totală de 5.393 m, care deservesc suprafața brută de 277 ha și netă de 242 ha	UAT Osica de Jos, județul Olt	113,64
	1.8.6/INVPPS-6497555-2016			205 — Teren aferent SPP7	Suprafața totală — 420 mp	UAT Osica de Jos, județul Olt	71,88
	1.8.6/INVPPS-6497553-2016			205 — Teren aferent SPP6	Suprafața totală — 460 mp	UAT Osica de Jos, județul Olt	78,72
	1.8.6/INVPPS-26448128-2018			205 — Amenajare interioară plot SPP5	Rețeaua de conducte principale și antene cu o lungime totală de 3.000 m, care deservesc suprafața brută de 220 ha și netă de 204 ha	UAT Cezieni, județul Olt	601,61
	1.8.6/INVPPS-6497521-2016			205 — Amenajare interioară plot SPP5	Rețeaua de conducte principale și antene cu o lungime totală de 6.162 m, care deservesc suprafața brută de 335 ha și netă de 311 ha	UAT Osica de Jos, județul Olt	603,15

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru completarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr 5.447/2020**

Având în vedere:

- prevederile art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative;
- prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Ordinului ministrului educației și cercetării și al ministrului sănătății nr. 5.487/1.494/2020 pentru aprobarea măsurilor de organizare a activității în cadrul unităților/instituțiilor de învățământ în condiții de siguranță epidemiologică pentru prevenirea îmbolnăvirilor cu virusul SARS-CoV-2, cu modificările ulterioare;
- în temeiul prevederilor art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.447/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 9 septembrie 2020, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 107, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În anul școlar 2020—2021, prin derogare de la prevederile alin. (4), numărul de calificative/note acordate semestrial fiecărui elev, la fiecare disciplină de studiu, va fi de minimum două, indiferent de numărul de ore alocat disciplinei prin planurile-cadru.”

2. La articolul 107, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În anul școlar 2020—2021, prin derogare de la prevederile alin. (6), elevii aflați în situație de corigență vor avea cel puțin trei calificative/note, ultimul/a calificativ/notă fiind acordat/ă în ultimele două săptămâni ale semestrului.”

3. La articolul 118, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În anul școlar 2020—2021, prin derogare de la prevederile alin. (1), elevii declarați amânați pe semestrul I își încheie situația școlară în primele opt săptămâni de la revenirea la școală.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației,
Sorin-Mihai Cîmpeanu

București, 12 ianuarie 2021.
Nr. 3.108.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

